

1

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

5^E JAARGANG • JANUARI 2019
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

4 Pasten alle dieren
in de ark?

11 Pas op:
brandgevaar!

18 Onbaatzuchtigheid
– egoïsme

Inhoud

■ Bijbel praktisch:	
Pasten alle dieren in de ark?	4
Waarom zijn er zoveel gemeenten en kerken?	21
Orgaandonatie	31
■ Stof tot nadenken:	
Pas op: brandgevaar!	11
Ogenblik	15
Aanbidding	28
■ Jezus Christus:	
Onbaatzuchtigheid – egoïsme	18
■ Verhaal:	
De opstanding, ongelofelijk	23
■ Bijbelstudie	
2 Samuel	24
■ Q&A:	
Muziek	25
■ Goede boodschap:	
De gewichtheffer	36

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl

Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de

© AdobeStock

© Ralf Dietermann

© RGBStock

© Imagelibrary

© Shutterstock.com

© www.arkvannoach.com

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Beste jongelui,

Hierbij hebben jullie alweer een gloednieuwe “Volg Mij” in handen, vol met gevarieerde artikelen.

Misschien zal het ene artikel je iets meer aanspreken dan het andere, maar wij van de redactie hopen toch van harte dat jullie allemaal op één of andere manier worden geraakt door de inhoud.

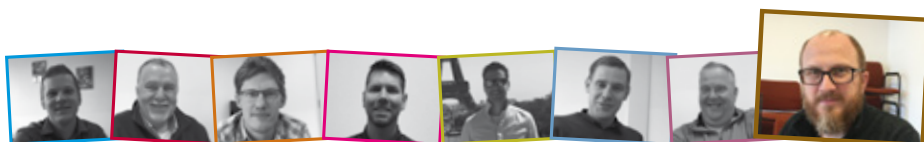
Misschien heeft iemand van jullie een bemoediging nodig, of een aansporing, of juist een woord van troost? Dan mogen we weten dat de Bijbel altijd onze houvast is en dat wij ongetwijfeld een zegen zullen ontvangen, als wij ons met Zijn Woord bezig houden!

De Heere God wil ons door de Bijbel Zijn plannen en gedachten duidelijk maken, zodat wij Hem beter leren kennen en Hem daardoor ook steeds meer lief zullen krijgen. Wat is Zijn Woord voor ons een geweldig cadeau en welke schatten zullen wij daarin ontdekken, als wij biddend daaruit lezen en erin studeren.

Ik hoop dan ook, dat deze “Volg Mij” jou hierbij mag helpen en je interesse mag worden opgewekt, om nog intensiever in jouw Bijbel te lezen, en dat jij ook de plannen die God met jou heeft mag ontdekken en je je weg mét Hem wilt gaan, totdat de Heere Jezus komt om ons allemaal bij Zich in Zijn heerlijkheid op te nemen!

Met hartelijke groeten,

Teade Geertsma

Pasten **alle** **dieren** in de ark?

Het thema 'de ark van Noach' heeft al veel mensen beziggehouden, vooral wetenschappers. Vaak werd daarbij aan de geschiedenis in de Bijbel weinig geloof gehecht. Hoe kon Noach alle dieren in de ark onderbrengen? Zijn er niet vele duizenden soorten? Hoe moesten die allemaal in de ark passen? Deze en soortgelijke vragen wakkerden het wantrouwen tegenover de Bijbel aan.

Wie echter de onfeilbaarheid van Gods Woord als uitgangspunt neemt voor verdere overwegingen, krijgt verbazingwekkende antwoorden.

Voor de vraag naar het aantal dieren in de ark moeten we eerst drie punten ophelderen:

1. Wat betekent het Bijbelse begrip 'soort' (Hebr. *min*)?
2. Hoeveel diersoorten zijn er nu en waren er in de tijd van Noach?
3. Hoeveel dieren moest Noach werkelijk meenemen?

Het Bijbelse begrip 'soort'

Behalve in het scheppingsverhaal (Gen. 1) en in de zondvloedgeschiedenis (Gen. 6; 7) komen we het begrip 'soort' (Hebr. *min*) ook verderop in het Oude Testament tegen (Lev. 11:14 e.v.; Deut. 14:13 e.v.; Ez. 47:10). Volgens het scheppingsverhaal schiep God niet slechts een oerplant waaruit alle andere planten zich ontwikkelden, en dus ook niet een oerdier. Aan de andere kant schiep God echter ook niet ontelbaar veel dierenrassen. Hij schiep de planten en dieren 'naar hun soort', dat wil zeggen: veel verschillende planten- en diersoorten, oftewel hun geslachten of families.

Maar wat moet nu onder een soort verstaan worden? De uitdrukking 'naar zijn soort' heeft niets te maken met het feit dat ieder dier een bijzondere, specifieke eigenaardigheid heeft. Als God bijvoorbeeld op de zesde scheppingsdag alle dieren van de aarde naar hun soort maakte, betekent dat dat God alle verschillende soorten van landdieren schiep. Dat is geen synoniem voor ras. Dus schiep God niet een poe-

del, een herdershond en een koppel sint-bernardshonden enzovoort, maar slechts een hondachtig paartje met een grote variatiemogelijkheid, zodat zich daaruit, afhankelijk van het leefgebied, de verschillende rassen konden ontwikkelen.

Over Adam wordt gezegd dat hij 'namen gaf aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld' (Gen. 2:20). Dat zou zeker onmogelijk geweest zijn als er toen al duizenden rassen waren. Misschien moeten we onder het begrip 'soort' wel de familie van de honden verstaan, dan zouden zelfs vos, wolf en coyote er ook nog bij horen.

Het Bijbelse soortbegrip is verder ook niet identiek aan de huidige gangbare biologische definitie van een soort: 'populaties die zich inderdaad of mogelijk onderling voortplanten, vruchtbare nakomelingen hebben en zich niet kunnen voortplanten met andere groepen, vormen een biologische soort'¹.

In het scheppingsverhaal en ook in de geschiedenis van de zondvloed worden daarom scheppingsgroepen bedoeld, waarvan we de precieze omvang niet weten. Omdat er echter ook in onze dagen zonder twijfel nieuwe populaties ontstaan (voor een deel met behulp van mensen) die niet meer met soortgelijke vormen gekruist kunnen worden, moet een Bijbelse scheppingsgroep in de regel breder geweest zijn

¹ Biologie Oberstufe, Cornelsen 2009, blz. 272

dan een huidige biologische soort². Onder het Bijbels soortbegrip moeten we een scheppingsgroep verstaan, waartoe de verschillende diersoorten, dierengeslachten en dierenfamilies met de vele variatiemogelijkheden behoren (zie Lev. 19:19; Deut. 22:9). Daarbij laten de verschillende scheppingsgroe-

2 Een variatie in de breedte, dus specialisering, laat de Bijbel zonder meer toe en is dagelijks zichtbaar. Daarbij ontstaat echter geen nieuwe informatie. Integendeel: een dergelijke specialisatie gaat vaak gepaard met een verarming van een genenpoel. Een ontwikkeling van scheppingsgroep naar scheppingsgroep wijst de auteur beslist af. Daarbij zou namelijk door evolutie nieuwe informatie ontstaan. Maar dat heeft tot nog toe niemand kunnen waarnemen.

pen zich niet met elkaar kruisen. Daarom gebruikt de Bijbel ook voor soorten die gekruist kunnen worden een ander woord, namelijk het Hebreeuwse *kilajim*. Daarom zijn/waren er aanzienlijk minder scheppingsgroepen dan tegenwoordig biologische soorten. Maar hoeveel van dergelijke scheppingsgroepen waren of zijn er?

Hoeveel bekende diersoorten zijn er nu?

De volgende tabel geeft het aantal van de nu bekende diersoorten, dierenge-

Diersoort	Aantal	Soorten	Families	Moesten in de ark
Gewervelde dieren				
zoogdieren	4.785	1.142	137	allemaal (behalve walvissen, dolfinen)
vogels	10.438	2.276	240	allemaal (behalve zeevogels?)
reptielen	9.766	1.012	60	allemaal (behalve dinosauriërs?)
amfibieën	7.117	539	74	veel
vissen (incl. rondbekken)	32.000		504	geen
Ongewervelde dieren				
manteldieren (bijv. zakpijpen)	> 2.000		47	geen
stekelhuidigen (bijv. zeesterren)	6.000		145	geen
geleedpotigen (bijv. insecten, spinachtigen)	> 1.100.000		2.120	misschien enkele
weekdieren (bijv. mossels)	75.000		232	geen
kreeftachtigen	42.000		540	geen
plat- en draadwormen	> .000		545	slechts weinige
ringwormen	12.000		130	slechts weinige
holtedieren (neteldieren en ribkwallen)	9.000		236	geen
zwammen	9.000		80	geen
eencelligen	27.000			geen

³ Zeevogels (bijv. pinguïns, alken, eenden) brengen doorgaans slechts 10% van hun leven aan land door. Ze hoefden dus eigenlijk niet in de ark opgenomen te worden.

slach-
ten en die-
renfamilies weer.

Op aarde leven naar schatting 8 tot 40 miljoen diersoorten, enkele wetenschappers spreken zelfs van 100 miljoen. Maar beschreven zijn er op dit moment ongeveer 1,3 miljoen. De grote verschillen in de schattingen berusten voor een deel op resultaten van individuele studies en voor een deel op verschillende soortbegrippen.

Hoeveel dieren moest Noach meenemen?

Zou Noach inderdaad meer dan 1,3 miljoen soorten (d.w.z.: ten minste 2,7 miljoen individuele dieren) mee hebben moeten nemen aan boord, dan was het in de ark erg krap geworden. Maar als we een vluchtige blik op de Bijbelse tekst werpen, dan vallen al direct belangrijke details op: er waren voorwaarden voor de keuze van de dieren. Ze moesten lucht ademen en landbewoners en vertegenwoordigers van een Bijbelse soort zijn. Zo zijn er naast de in de tabel genoemde waterdieren nog meer dieren die buiten de ark de zondvloed konden overleven. Daartoe behoren enkele zoogdieren (walvissen, dolfijnen, zeehonden, walrusen enz.), enkele amfibieën, enkele geleedpotigen (garnalen, krabben, enkele insecten e.a.) en veel van de ongeveer 55.000 soorten wormen. Bovendien behoren de meeste vermelde dieren tot de geleedpotigen (ca. 1,1 miljoen), die in de regel heel klein zijn en weinig plaats innemen.

Bovendien kunnen we ons afvragen of ongewervelden (waartoe de geleedpotigen behoren) wel in de ark waren. Volgens Genesis 6 moesten de land- en luchtdieren *waarin adem is* in de ark. Waarschijnlijk worden daarmee alleen de door de longen ademende dieren bedoeld, niet de via tracheeën³ ademende landdieren, zoals landinsecten. Ook vanuit biologisch oogpunt zouden de ongewervelden niet in de ark gehoeven hebben, want veel van deze dieren zijn in staat om op drijvende vegetatieresten of door een slapende toestand, zoals resistente eieren die konden overleven, te overleven.

Volgens de Bijbel en ook op grond van biologische feiten kunnen de ongewervelden (insecten, kreeften, spinnen, wormen, weekdieren enz.) daarom bij de volgende inschattingen buiten beschouwing gelaten worden. Zo blijven er theoretisch nog ongeveer 32.300

³ Ook insecten hebben zuurstof nodig en moeten ademen. Maar ze ademen niet door mond en neus, zoals gewervelde dieren en de mens, maar hebben tracheeën, buisvormige kanalen waardoor de lucht getransporteerd wordt. Deze relatief stugge kanalen beginnen niet bij de mond van het insect, maar zijn kleine ademhalingsopeningen (poriën) in de buitenste cellaag (epidermis). Vandaaruit gaan de tracheeën door het hele lichaam en ze vertakken zich in steeds kleinere buisjes om alle cellen te bereiken. Maar niet alle insecten hebben tracheeën. Sommige in het water levende insecten doen het helemaal zonder en ademen uitsluitend via de huid.

diersoorten (4.800 zoogdiersoorten, 10.500 vogelsoorten, 9.800 reptielsoorten en 7.200 amfibiesoorten) over, die meegenomen moesten worden in de ark. Ongewervelden kunnen op grond van het bovenstaande buiten beschouwing gelaten worden.

Van alle landdieren en vogels moest er telkens een paar (van de enkele reine diersoorten zeven paar) in de ark. Zo wordt er aan de ene kant gezegd: 'U moet van al wat leeft, van alle vlees, twee van elk in de ark laten komen om ze met u in leven te houden: een mannetje en een vrouwtje moeten het zijn. Van de vogels naar hun soort, van het vee naar zijn soort, en van de kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort, zullen er twee naar u toe komen, om ze in leven te houden' (Gen. 6:19-20), en iets verderop: 'U moet voor uzelf van alle reine dieren zeven paar nemen, een mannetje en zijn vrouwtje; maar van de

dieren die niet rein zijn, één paar, een mannetje en zijn vrouwtje; ook van de vogels in de lucht zeven paar, mannelijk en vrouwelijk, om de soort op heel de aarde in leven te houden' (Gen. 7:2-3). Dat is natuurlijk geen tegenstelling, zoals vaak beweerd wordt, maar een aanvulling. De regel was dat God van ieder diersoort een paar naar de ark leidde en dat Noach en zijn gezin dat naar de ruimten in de ark bracht, zodat ze niet zouden uitsterven door de zondvloed. Vandaar de bijzin: 'om de soort op heel de aarde in leven te houden'.

Later kreeg Noach nog de aanvullende opdracht dat hij van alle reine diersoorten steeds zeven paar mee moest nemen in de ark.

Puur wiskundig zouden het dan nog altijd 190.000 individuele dieren zijn, zonder rekening te houden met de uitgestorven diersoorten die er in de ark geweest zijn. Natuurlijk moest

Noach helemaal niet zoveel dieren meenemen. We hebben al eerder gezien dat de biologische definitie van soort de Bijbelse definitie niet dekt. Deze scheppingsgroepen, ook wel aangeduid als 'grondtypen', komen veeleer overeen met de biologische term 'geslacht' of 'familie'. Op die manier blijven er ongeveer 4.925 *geslachten* van gewervelden (1.142 zoogdier-, 2.232 vogel-, 1.012 reptiel- en 539 amfibiegeslachten) ofwel 504 *families* van gewervelden (137 zoogdier-, 233 vogel-, 60 reptiel- en 74 amfibiefamilies) over. Als we ervan uitgaan dat een groot gedeelte van de bestaande dierengeslachten en dierfamilies uitgestorven is – waarschijnlijk pas na de zondvloed – dan komen we op ongeveer 9.000 geslachten ofwel 1.000 families. Het totale aantal van de 'reisdieren' lag dan tussen **52.400** (geslachten: 6.544 zoogdieren, 40.194 vogels, 4.124 reptielen en 1.552 amfibieën) en **7.700** (families: 574 zoogdieren, 6.622 vogels, 240 reptielen en 268 amfibieën). Daarbij werd rekening gehouden met de verklaring in de Bijbel dat er in de regel telkens een landdierpaar en zeven vogelparen de ark betraden. De reine landdieren, waarvan telkens zeven paren de ark ingingen, werden buiten beschouwing gelaten.

Hoe groot was de ark?

In de 3e eeuw v.Chr. was een el ongeveer 54 centimeter, later slechts 45 centimeter. De afmetingen van de ark lagen op basis hiervan tussen de volgende waarden:

Lengte: 138 m en 162 m
 Breedte: 22 m en 27 m
 Hoogte: 13,2 m en 16,2 m
 Totale opslagruimte bij 3 dekken:
 9.108 m² en 13.122 m²
 Totale inhoud:
 40.075 m³ en 70.859 m³

Hoewel de el in de tijd van Noach waarschijnlijk boven de 50 centimeter lag, moet de kortste lengte voor een el uit die tijd als basis voor de berekening gebruikt worden. Daarmee was de ark minstens 138 meter lang, 22 meter breed en 13 meter hoog. De inhoud ervan bedroeg 40.075 m³ en de totale laadruimte 9.108 m². Dat is ongeveer dertig procent meer dan de oppervlakte van een voetbalveld en komt overeen met de laadruimte van 250 goederenwagens van de spoorwegen.

Was de ark groot genoeg om al deze dieren te herbergen?

Volgens de regeling voor goederenvervoer⁴ moet voor een ongeschoren schaaap 0,3 – 0,4 m² en voor een vogel (voor 5 kg gewicht) 0,06 m² grondoppervlak beschikbaar zijn. Voor reptielen en amfibieën bestaan geen voorschriften. Ze zijn over het algemeen echter veel kleiner dan schapen, daarom wordt voor hen een grondoppervlak van 0,2 – 0,3 m² (richtwaarde voor een geschoren schaaap) gerekend. De benodigde ruimte voor een zoogdier is vastgesteld op 1,5 m³, die van een vogel op 0,125 m³ en die van reptielen en amfibieën op 1 m³. Dat is heel ruim berekend, omdat de meeste gewervelde dieren kleiner zijn dan een schaaap.

⁴ Handboek diertransporten (stand mei 2011)

	Gemiddelde ruimtebehoefte per dier	
	Oppervlakte	Inhoud
Zoogdieren	0,4 m ²	1,5 m ³
Vogels (5 kg)	0,06 m ²	0,125 m ³
Reptielen en amfibieën	0,3 m ²	1,0 m ³

Als Noach **52.400** dieren meegenomen zou hebben (zie boven), dan was de volgende ruimte noodzakelijk geweest:

	Gemiddelde ruimtebehoefte per dier	
	Oppervlakte	Inhoud
6544 zoogdieren	2618 m ²	9816 m ³
40194 vogels	2412 m ²	5024 m ³
5676 reptielen en amfibieën	1703 m ²	5676 m ³
<i>Totaal</i>	<i>6733 m²</i>	<i>20516 m³</i>
<i>Beschikbare ruimte</i>	<i>9108 m²</i>	<i>40075 m³</i>

Berekeningen tonen aan dat de geloofwaardigheid van de Bijbelse weergave van de ark niet in twijfel getrokken kan worden door ruimteproblemen. Er was zelfs nog genoeg plaats in de ark voor de dieren om te bewegen, en voor verse levensmiddelen en water, die zelfs vlak bij de kooien opgeslagen zouden kunnen worden.

Stefan Drüeke

Daarmee komen we tot de volgende conclusies, gebaseerd op basis van de legitieme inschattingen:

- Zowel grote als jonge dieren werden meegenomen.
- Slechts 11% van de dieren is groter dan een schaap.
- Alle dieren waren gemiddeld ongeveer net zo groot als een kleine rat.
- Er werden geen rassen of soorten, maar geslachten of families oftewel grondtypes of scheidingsgroepen meegenomen.
- In het water levende dieren moesten niet mee in de ark.

Bronverwijzing

- R. Junker, S. Scherer, *Evolution ein kritisches Lehrbuch*, 2006, II. 3: 'Artbegriffe und Taxonomie', S. 27-46.
- F. Hartmann und R. Junker, 'Passten alle Tiere in die Arche Noah!', *Discussiebijdrage 4/90 Wort und Wissen*.
- *De encyclopedie der dieren*, National Geographic, 2007

Dit artikel is een uittreksel uit het nieuwe boek *Die Arche Noah* van Stefan Drüeke. Het boek zal D.V. later dit jaar ook in het Nederlands te verkrijgen zijn bij de uitgever van *Volg Mij!*.

Pas op: **brand**gevaar!

Gods zegen – aanleiding tot een leven van overgave

Mijn verlangen is dat jij bij het lezen van dit artikel in geestelijk opzicht 'aangestoken' wordt. Zoals de discipelen in Lukas 24:32, toen zij na de gebeurtenis met de opgestane Heere konden zeggen: 'Was ons hart niet brandend in ons?' Een bekende Bijbeltekst biedt daarvoor voldoende 'brandstof' ...

Ken jij je rijkdom?

Ik ken jouw actuele situatie niet. Maar als jij een kind van God bent, ben je de rijkste mens die jij je maar kunt voorstellen. Ben jij je daarvan eigenlijk (nog) wel bewust?

In Efeze 1:3 staat: 'Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus'. Misschien denk je nu: o, nee, niet dit vers! Dat ken ik toch al! – Stop! Dat ken je ja – maar wat zegt het jou? Wat werkt het uit in je hart als je het leest?

Wees nu eens heel eerlijk naar jezelf toe. Zegt dit vers je misschien niet veel?

Denk je: ik heb geen idee wat geestelijke zegeningen zijn. Of: dat is veel te moeilijk voor mij en niet echt tastbaar, alleen maar theorie. Dan ben je hier op de juiste plaats. Laten we er samen – concreet – over nadenken wat geestelijke zegeningen zijn en wat die voor ons betekenen. Het is de moeite waard!

Dit vers heeft een geweldige positieve explosieve kracht voor jouw leven. Het kan je 'aansteken' en je leven veranderen. Omdat je merkt: het eigenlijke, ware leven staat in verbinding met de hemel, niet met de aarde. En dat heeft gevolgen voor het dagelijks leven – en motiveert tot trouwe navolging.

Nauwkeurig lezen – veel winnen

Laten we het vers dus eens nauwkeurig bekijken en achteraan beginnen:

'In Christus': Alles staat in verbinding met deze Persoon, Die aan het kruis voor jou stierf en nu in de hemel verhoogd is. Hij is het aan Wie je alles te danken hebt. Jouw Heere heeft alles voor je gedaan, Zijn leven gegeven. Het draait allemaal om deze heerlijke Persoon. Of draait het bij jou nog om jezelf? Denk meer aan jouw Heere, Die jou zo rijk gezegend heeft.

'In de hemelse gewesten': Dat staat tegenover 'de aardse plaatsen', dus de aarde waarop wij wonen. Het betekent dat jij deze zegeningen niet kunt vastpakken, zien, ruiken of proeven. Maar je kunt ze met je geest, met je gedachten vatten, erover nadenken en je erover verheugen. Ook al sta je met beide benen in het dagelijks leven, toch kun jij je telkens weer (bijv. in de stille tijd) met hemelse gedachten bezighouden. Dat heeft een positieve invloed op je dagelijks leven – gegarandeerd.

'Met alle geestelijke zegen': Laten we onthouden dat het om *alle* geestelijke zegen gaat. God heeft niet *iets* of *veel*, maar iedere zegen voor jou bestemd. Dat is geweldig!

Wat zijn nu geestelijke zegeningen? Misschien kunnen we ze eenvoudig als geschenken van God beschrijven. Iets dat God voor jou bereid heeft, waarmee Hij jou begiftigd heeft. De 'tafel met gaven' is oneindig gevuld. Wan-

neer heb je voor het laatst 'grote ogen' opgezet en God daarvoor bedankt?

Wat doen we normaal gesproken als we een cadeau krijgt? Uitpakken natuurlijk en gebruiken. Wat doe je met de geschenken van God? Nog niet eens uitpakken? Of uitpakken, even bedanken en 'opruimen'? Een mens die ons iets geeft, zouden we dat nooit aandoen – en hier gaat het om geschenken van God! Wat doe je Hem aan?

'Gezegend heeft': Ja, inderdaad, *heeft* en niet *zal*! Deze zegeningen zijn nu al concreet te ervaren. De geschenken liggen al klaar sinds jij de Heere Jezus je zonden beleden hebt. Hoe lang slingeren ze al ongebruikt rond?

Geschenken van God – uitpakken en ervan genieten!

Nu willen we concreet enkele van deze zegeningen of geschenken bekijken. Er zijn er natuurlijk veel meer, bijvoorbeeld eeuwig leven, de Heilige Geest als persoon, Die in de gelovige woont, de Gemeente van God, enz. Maar we hebben het vandaag over deze vier geweldige zegeningen:

1. Kinderen van God

In Efeze 2:3 lezen we wat wij voor onze bekering waren: kinderen van de toorn! Maar nu zijn wij kinderen van God. Bekijk eens een mier, met dat bijzondere lichaam: geniaal geschapen.

Open je ogen voor de prachtige bloemenwereld: geniaal geschapen.

Denk aan jezelf, je lichaam, je verstand, alles waartoe je in staat bent: geniaal geschapen.

En bedenk nu eens dat dit alles gemaakt is en onderhouden wordt door Diegene Die jouw Vader is. Zo'n grote God Vader te mogen noemen is uniek. En wat wij nooit zullen begrijpen: Zijn liefde. Hij houdt van ons net zo als Hij van Zijn Zoon, onze Heere Jezus Christus, houdt. Vaders hier op aarde hebben allemaal hun fouten en gebreken, maar God, onze Vader, is volmaakt. Heerlijk.

De taak van een vader is om zijn kinderen op te voeden en voor hen te zorgen. Wie zou dat beter kunnen dan God, onze Vader? Je mag je als Zijn kind bij Hem geborgen voelen, ook als je in nood bent.

Denk verder na over de heerlijke relatie van God de Vader met jou, heel

persoonlijk. Lees ook nog eens de volgende verzen en denk erover na wat ze over jouw Vader zeggen: Johannes 1:12; 11:52; 17:23b; Romeinen 8:16; Efeze 5:1, 8; 1 Johannes 3:1.

2. Zonen van God

Misschien denk je nu: zijn zonen ook geen kinderen? Waar zit dan het verschil?

Het verschil is niet zo groot. Het gaat om twee verschillende aspecten. Bij 'kinderen van God' gaat het meer om onze relatie met God, die we door de nieuwe geboorte gekregen hebben. Aan 'zonen van God' verbindt de Bijbel onze eervolle positie, maar ook het inzicht. Met een zoon kan de vader zich met blijdschap onderhouden. Zij hebben dezelfde doelen, hetzelfde leven, dezelfde interesses enzovoort.

Dit zoonschap hebben wij als geschenk van God gekregen: een relatie die door vrijheid en omgang met elkaar gekenmerkt wordt.

God, jouw Vader, wil dat je geestelijk in deze relatie groeit, dat Hij bij jou diepere gedachten, bijvoorbeeld over de Heere of over aanbidding, kan bewerken. Hij wil bij jou een dieper ingaan in Zijn gedachten bewerken. Hij wil echte, diepe aanbidding in jou opwekken.

Lees ook de volgende verzen en denk erover na wat ze over de zonen van God zeggen: Galaten 3:26; 4:6; Romeinen 8:14; Hebreeën 12:5, 7.¹

¹ In de HSV wordt het woord zonen op deze plaatsen ten onrechte vertaald met kinderen.

3. Erfgenamen

Misschien heb je ooit een erfenis gekregen. Als ouders niet nadrukkelijk iets anders voorzien hebben, zijn hun kinderen automatisch hun erfgenamen. Na de dood van de ouders krijgen de erfgenamen dan alles wat van de ouders was.

Als wij dat nu op de geestelijke zegeningen toepassen, dan heeft God, aan Wie uiteindelijk alles toebehoort, ons als Zijn kinderen nu al tot erfgenamen gemaakt. En wij zullen deze erfenis *later eens* samen met Christus aanvaarden (Ef. 1:11). Zo'n vertrouwen heeft jou en mijn God in ons en zo'n liefde koestert Hij voor ons. Hij wil ons laten delen in Zijn bezit. Deze wens zal Hij in de toekomst ook uitvoeren.

Wat is ons antwoord op deze liefde van God voor ons? Leven we in het dagelijks leven trouw met Hem, zodat Hij ons dan ook eens de roeping waardig achten kan (2 Thess. 1:11)? Lees ook Romeinen 8:17.

4. Een zekere toekomst in het Vaderhuis

Hoeveel mensen gaan er wel niet vol zorgen de toekomst tegemoet? Hoe zal het worden? Wat zal er worden van al die oorlogen in de wereld? Ziekten, epidemieën, stormen enzovoort. Dan kan de schrik iemand om het hart slaan.

Maar wij weten dat onze toekomst helder is. Wij gaan naar onze God en Vader en zullen onze Heere zien.

Maak je net een moeilijke tijd door? Maak jij je zorgen om je toekomst? Lees dan Johannes 14:2. Bij God is een woning voor jou gereedgemaakt. Jouw toekomst is zeker. En de God, aan Wie alles toebehoort, zal Hij deze toekomst niet prachtig vormgeven? Denk er eens over na hoe het zal zijn als wij daar bij onze Vader zijn. Heerlijk. Onvergelijkelijk. Onbeschrijfelijk. Het is beslist zo heerlijk, dat onze menselijke woorden het niet kunnen beschrijven. Onze woordenschat is daarvoor niet toereikend. Paulus schrijft in 2 Korinthe 12:4, toen hij opgenomen werd in het paradijs, dat hij onuitsprekelijke woorden hoorde, die hij niet mocht uitspreken. En in Johannes 10:28 lezen wij dat wij eeuwige zekerheid hebben en in de hand van de Vader geborgen zijn.

Zou dat ons niet tot dankbaarheid en vertrouwen moeten stemmen?

Geestelijke zegeningen zijn dus concrete geschenken van God, die ons door het geloof in de Heere Jezus geschonken werden. Wij mogen ons daarmee in onze gedachten bezighouden, ons erin verheugen en de weg met de Heere gemotiveerd gaan.

Bedenk welke zegeningen God voor jou voorbereid heeft. Lees de verzen die op Efeze 1:3 volgen. Dat zal je hart ook in vuur en vlam zetten en jou tot verbazing en bewondering brengen.

André Goerke

Als Thomas deze morgen de Bijbel openslaat, is hij met zijn gedachten helemaal ergens anders. Eigenlijk is zijn stille tijd voor hem nog slechts pure routine, waarbij hij een gedeelte leest en enkele minuten later alles alweer vergeten is. Het is voor hem een vervelende plicht, die hij moet vervullen om zijn geweten te sussen. Maar vreugde bij het Bijbellezen heeft hij al lang niet meer.

Voordat Marc de Bijbel openslaat, knielt hij neer en vraagt God heel bewust om een geopend hart, zodat hij ziet wat God hem wil zeggen. Het is duidelijk voor hem dat God tijdens de stille tijd tot hem wil spreken. Vol aandacht slaat hij de Bijbel open. Hoewel hij het gedeelte al vaak gelezen heeft, leest hij het meerdere keren door en vraagt zich steeds weer af: wat wil God mij daarmee zeggen?

Nadat hij het gedeelte gelezen heeft, neemt hij tijd voor gebed, waarin hij God dankt en Hem vertelt wat hij uit het Bijbelgedeelte geleerd heeft. Hij vraagt om kracht om het geleerde vandaag in praktijk te brengen.

Niet iedereen kan 's morgens vroeg al een intensieve stille tijd houden, maar dat geeft niet. Als jij je 's middags of 's avonds beter kunt concentreren, reserveer deze tijd dan voor God en gebruik die tijd. Maar ga niet uit huis zonder een ontmoeting met God en Zijn Woord gehad te hebben.

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

2 Timotheüs 3:16-17

Drievoudig B

Het is de moeite waard de persoonlijke stille tijd in drie delen op te splitsen:

Bidden:

Als we ons realiseren dat God nu tot ons wil spreken, hebben we de juiste gezindheid, zodat Zijn Woord ook ingang kan vinden in ons hart.

Bidden

Bijbellezen:

In dit deel wil God tot ons spreken. Laten we aandachtig luisteren en openstaan voor Zijn woorden. Hij kan ons troost, vermaning, leiding en nog

Bijbellezen

veel meer geven. Maar het is altijd Zijn doel dat de Persoon van de Heere Jezus dierbaarder voor ons wordt.

Bidden:

Als wij tenslotte God nog eens vertellen wat wij begrepen hebben, blijft het veel langer in onze gedachten.

Bovendien mogen wij God danken voor wat Hij ons heeft laten zien.

Bidden

Het komt er niet zozeer op aan of de stille tijd kort of lang is. Veel belangrijker is dat wij begrijpen wat God ons zeggen wil.

Vijf vragen voor jou

1. Hoeveel minuten van een dag reserveer je voor bidden en Bijbellezen?
2. Is je stille tijd een routine?
3. Geef je God de mogelijkheid om in je stille tijd met je te spreken?
4. Denk je in de loop van de dag nog na over dat wat je die morgen gelezen hebt?
5. Mis je iets als je een keer niet in de Bijbel leest en niet tot God bid?

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 15 zelfstandige naamwoorden in uit 1 Korinthe 15 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

N	S	L	L	P	R	E	D	I	K	I	N	G	V
E	E	E	R	S	T	E	L	I	N	G	E	I	G
T	X	M	L	E	B	X	K	N	E	E	V	A	Z
F	P	H	Q	D	A	W	N	G	Q	B	A	P	V
I	T	C	C	N	Z	P	C	Y	T	Z	N	O	P
R	M	H	S	A	U	B	W	F	O	R	G	S	F
H	P	Y	P	J	I	P	S	N	Q	J	E	T	N
C	L	K	U	I	N	M	D	T	N	G	L	E	E
S	L	D	K	V	F	E	E	U	E	H	I	L	S
P	K	H	X	J	N	R	X	A	O	R	E	E	S
L	E	R	R	O	K	N	A	A	R	G	R	N	I
D	R	B	D	I	E	H	K	A	W	Z	Q	E	V
F	O	K	O	N	I	N	G	S	C	H	A	P	N
V	H	Z	E	D	E	N	O	D	O	D	E	N	M

- EVANGELIE
- ZONDEN
- SCHRIFTEN
- APOSTELN
- PREDIKING

- DODEN
- EERSTELING
- KONINGSCHAP
- VIJAND
- ZEDEN

- GRAANKORREL
- VISSN
- STERREN
- ZWAKHEID
- BAZUIN

Onbaatzuchtigheid in plaats van egoïsme: van de Heere Jezus leren

De vrije ontplooiing van de persoonlijkheid is één van de hoekstenen van het maatschappelijk leven. Maar is dat echt het nastreven waard? Maakt het gelukkig? Het leven van de Heere Jezus spoort aan tot een hele andere levensstijl ...

Egoïsme (van het Griekse/Latijnse ego: 'ik') betekent baatzuchtigheid. Het woordenboek beschrijft egoïsme als ik-gerichtheid, ik-verslaving, zelfzucht, eigenliefde (zie Wikipedia).

Egoïsme begeleidt ons bij elke stap. Kinderen moeten zich vrij kunnen ontplooien (ik-gerichtheid), jongeren doen dat wat hun bevalt – zonder rekening te houden met mogelijke nadelen (ik-gerichtheid). Jonge vrouwen willen *carrière* maken en de opvoeding van hun kinderen aan anderen overlaten (eigenliefde – de nodige uitzonderingen daar gelaten), mannen hebben af en toe alleen maar hun *carrière* in het oog en bekommeren zich niet of slechts weinig om hun gezin (baatzuchtigheid). Egoïsme is dus: we denken niet aan anderen.

Als wij echter de voetsporen van de Heere Jezus in de evangeliën volgen, ontdekken wij in ieder evangelie dat Hij heel anders gehandeld heeft.

Evangelie van Mattheüs

Johannes de Doper was het slachtoffer geworden van Herodes, de zedeloze heerser, hij was door hem gedood. Dat had de Heere Jezus erg geraakt, en Hij wilde graag alleen zijn met Zijn pijn. Wij kunnen goed begrijpen dat je na een groot, gevoelig verlies deze pijn eerst alleen met God, de Vader, wil verwerken. Bij de Heere Jezus ging dat natuurlijk nog verder: Hij wist dat de terechtstelling van Johannes aan Zijn eigen verwerping voorafging.

De mensen gunden de Heere Jezus deze tijd alleen met Zijn Vader niet. Zij volgden Hem net zo lang, tot zij Hem gevonden hadden. En de Heere Jezus? Hij liet het toe en bekommerde Zich alweer om de noden van de mensen. *'En Hij was innerlijk met ontferming bewogen over hen en genas hun zieken'* (Matt. 14:14).

De Heere Jezus had het welzijn van de mensen op het oog. Daarom kwamen Zijn eigen behoeften op de laatste plaats.

Evangelie van Markus

Jezus was als de onvermoeibare dieenaar van 's morgens tot 's avonds onderweg en bezig. Tijd voor rust bleef er nauwelijks over. Maar 's avonds was Hij tenminste toch wel vrij, of niet? *'Toen het nu avond geworden was en de zon onderging, brachten zij bij Hem allen die er slecht aan toe waren, en hen die door demonen bezeten waren. En Hij genas er velen'* (Mark. 1:32,34).

De Heere Jezus had een pauze kunnen gebruiken, maar de zieken waren voor Hem belangrijker dan Zijn eigen lichamelijke behoeften. Gemak kende Hij niet. Ook een lange werkdag weerhield Hem er niet van om aan de nood van andere mensen te denken.

Evangelie van Lukas

De Heere Jezus stond op het punt aan het kruis gehangen te worden. Het zou nog maar een paar uur duren. Wat zou er in het hart van onze Heiland omgegaan zijn? Dacht Hij aan wat komen

ging? Dat natuurlijk ook, maar niet alleen; Hij dacht ook aan Zijn discipelen. En Hij dacht speciaal aan Zijn discipel Petrus. *'Simon, Simon ... Ik heb voor u gebeden'* (Luk. 22:31,32). En een paar uur later tijdens Zijn verhoor bij de hogepriesters: *'De Heere keerde Zich om en keek Petrus aan'* (Luk. 22:61).

Dat wat Petrus de Heere Jezus zou aandoen, heeft de Heere Jezus diep geraakt. Bij het onbeschrijfelijk lijden vóór het kruis kwam ook nog de pijn dat Zijn discipel Hem zou verloochenen. En toch heeft Hij hem niet aan zijn lot overgelaten. Hij heeft voor hem gebeden en hem toen met een blik vol liefde – maar ook vol pijn – aangekeken. Deze blik trof Petrus diep in het hart en bewerkte zijn ommekeer.

Evangelie van Johannes

Als wij iets willen zeggen over de tijd dat de Heere Jezus aan het kruis hing, past ons terughoudendheid. Alleen al het feit dat de Heere Jezus voor schuld die niet de Zijne was – voor onze schuld – aan het kruis hing, is al het absolute tegendeel van egoïsme. Bovendien ontdekken we dan nog meer heerlijkheden. Want de Heere Jezus heeft Zich ook daar bekommerd om verschillende

mensen. Hij heeft aan Zijn moeder gedacht, die na Zijn dood zonder de oudste zoon zou zijn. Waarschijnlijk was zij al weduwe, en de oudste zoon nam de plaats van de kostwinner in.

De Heere Jezus zorgde voor Zijn moeder, ondanks de grootste kwellingen, zoals intense pijn en dorst, en hoewel de drie uren van duisternis en Zijn dood aanstaande waren, vroeg Hij aan Zijn discipel Johannes om voor haar te zorgen. *'Bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder ... Toen nu Jezus Zijn moeder zag en de discipel die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon! Daarna zei Hij tegen de discipel: Zie, uw moeder!'* (Joh. 19:25-27).

De Heere Jezus had alleen maar bezig kunnen zijn met wat Hem te wachten stond. Maar degenen die Hij moest achterlaten – vooral Zijn moeder – lagen Hem na aan het hart. Willen wij van de Heere Jezus leren en onze eigen behoeften en gevoelens op de laatste plaats stellen als het om het welzijn van onze broeders en zusters of onze naasten gaat?

Klaus Brinkmann

Die Zichzelf voor onze zonden gegeven heeft.

Galaten 1:4

Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Galaten 2:20

Waarom zijn er zoveel gemeenten en kerken?

De artikelserie 'Geloof voor pasbekeerden' richt zich op Christenen die zich pas kort geleden bekeerd hebben. Dat kan iedereen zijn. Voor hen willen we in onregelmatige volgorde artikelen publiceren die belangrijke basisvragen en -thema's behandelen. Het gaat niet om uitleg van begrippen – daarvoor zijn de artikelen te kort. Maar wel willen we een paar grondbeginselen doorgeven die het fundament van het geloof vormen.

In de Bijbel lezen we slechts over één, ja, over de Gemeente, de kerk. Waarom zijn er dan tegenwoordig talloze kerken, gemeenten en vergaderingen?

Inderdaad is er in de Bijbel slechts sprake van 'de Gemeente' van de levende God (1 Tim. 3:15). De Heere Jezus spreekt over 'Mijn Gemeente'. Op een andere plaats zegt de apostel Paulus: 'Er is één lichaam' (Ef. 4:4). Er is dus maar één Gemeente, die uit alle verlost en wereldwijd bestaat.

Wat is er dan misgelopen, dat er nu zoveel groepen gelovigen zijn? Het antwoord is net zo eenvoudig als ontvullend: zo ongeveer alles. Christenen hebben zich van het Woord van God verwijderd. Zo kwam het dat sommige trouwe Christenen zich van anderen moesten afscheiden, om nog volgens Bijbelse maatstaven samen te kunnen komen (zie 1 Kor. 11:18-19). Vaak hebben Christenen zich helaas ook uit eigen wil van andere Christenen afgescheiden, om naar eigen inzicht een nieuwe kerk of gemeente te stichten. Zij hebben niet naar God gevraagd, maar zien deze veelheid aan gemeentes als een prachtige bos bloemen. Maar God wijst deze versplintering af.

Als God zegt dat deze ene Gemeente bestaat, dan hoeft geen enkele Christen een (nieuwe) gemeente te stichten. Die is er immers allang. Iedere 'nieuwe' gemeente die je naast de al bestaande ene Gemeente wil plaatsen, is daardoor een sekte, die iets toevoegt aan de instellingen van God of er iets uit wegneemt. Dat kan niet volgens Gods gedachten zijn. Want Hij heeft immers Zijn Gemeente al lang geleden gesticht. Dat was volgens

Handelingen 2 op de pinksterdag na de dood en de opstanding van Jezus Christus.

Natuurlijk mogen er steeds weer nieuwe plaatselijke samenkomsten ontstaan. Dat zijn echter geen nieuwe gemeenten, maar onderdelen van die ene, wereldwijde Gemeente. Ze nemen door de naam of door afwijkende leringen geen afstand van de bestaande gemeenten. Want dan zou het om groeperingen en afsplitsingen gaan.

Wat kunnen we dan nu doen? We kunnen nog altijd op de Bijbelse basis van Efeze 4:4 ('Er is één lichaam') en Mattheüs 18:20 samenkomen: 'Want waar twee of drie in *Mijn* Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden'. Dan zullen we met diegenen samenkomen die op basis van het Bijbelse principe van de Gemeente van God samenkomen, ook al zijn het er maar twee of drie. Dat is, God zij dank, tot op de dag van vandaag mogelijk. Bij hen zullen alle kinderen van God die zich van alle ongerechtigheid willen afscheiden, welkom zijn. 'Jaag gerechtigheid, geloof, liefde en vrede na, samen met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart' (2 Tim. 2:22).

Ondanks alle verschillende gemeenten en kerken willen we niet uit het oog verliezen dat er tot op de dag van vandaag deze ene Gemeente is, waartoe alle verlost en behoren – in elke plaats. Die kan niet verwoest worden en zal in eeuwigheid dat ene lichaam vormen, waarvan Christus het Hoofd is.

Manuel Seibel

De opstanding, ongelofelijk

Wie had in het tijdperk van de postkoets en de paardenkoerier ooit kunnen geloven dat je later in ongelofelijk korte tijd draadloos een bericht van Amerika naar Europa zou kunnen sturen?

Toen de zendelingen destijds de inboorlingen in de tropische landen vertelden dat je over bevroren water, dat ijs wordt genoemd, lopen en rijden

kan, en dat schepen op de grote zeeën door machtige ijsbergen bedreigd kunnen worden – toen hebben die inboorlingen dat als domme nieuwtjes afgedaan, zulke ongelofelijke dingen lieten ze zich toch niet wijsmaken?

Alle dingen zijn wonderlijk voor ons, totdat we door gewoonte met die dingen vertrouwd zijn geraakt. Dat dan het wonder van de opstanding voor velen ongeloofwaardig lijkt, moet dus ook voor het grootste deel worden toegeschreven aan het feit dat zij er nog niet mee in aanraking zijn geweest. Dat is alles.

Charles Haddon Spurgeon

God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan.

Toen zij nu over de opstanding van de doden hoorden, spotten sommigen daarmee. En anderen zeiden: Wij zullen u hierover nog wel eens horen.

Handelingen 17:30-32

De 66 boeken uit de Bijbel.

2 Samuel

De God van Israël heeft gezegd, de Rots van Israël heeft tot mij gesproken: Er komt een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods.

2 Samuel 23:3

Dit boek beschrijft het koninkrijk van David. Eerst heerste hij vanuit Hebron gedurende zeven en een halfjaar alleen over de stam Juda. Daarna was hij nog drieëndertig jaar koning over alle stammen van Israël. Geleidelijk aan veroverde hij al de landen die Israël omringden, en hierin is hij een type van Christus. Dit zien we vooral in de eerste tien hoofdstukken.

Vanaf hoofdstuk 11 zien we echter een bedroevend en ontstellend contrast hiermee, als diezelfde koning David volkomen faalt in het vertegenwoordigen van Christus. Zo worden we geconfronteerd met de pijnlijke lessen van zijn handelen, dat in tegenspraak is met de gezegende principes van het koninkrijk van de Heere Jezus Christus. En de bestuurlijke gevolgen hiervan worden op zo'n manier getoond, dat wij diep onder de indruk raken van de trouw en waarheid van een God Die de

ongehoorzaamheid van de Zijnen niet door de vingers kan zien.

Davids zoon Absalom, verhard jegens zijn vader, wordt een bedroevend type van de antichrist, met een aantrekkelijk uiterlijk en een aansprekende persoonlijkheid, en met woorden zo glad als boter. Maar God beschermt David, en Absalom komt op vernederende wijze aan zijn einde. Toch krijgt Davids koninkrijk niet de kracht van de eerste tijd terug.

Zo leren wij duidelijk uit het leven van David, hoewel een ware gelovige, dat aan de mens, zelfs op zijn best, niet een positie van gezag over mensen kan worden toevertrouwd. Dit boek waarschuwt Christenen uitdrukkelijk tegen het streven naar een positie van gezag in de regering!

Leslie M. Grant

Muziek

Vraag:

In de afgelopen nummers hebben artikelen over muziek gestaan. Het ging daarbij ook over rockmuziek, waarvan gezegd wordt dat ze christelijk is. Als je Michael W. Smith beter kent, zouden misschien de volgende gedachten bij je op kunnen komen:

Maar Michael W. Smith ziet de muziek toch als één van de taken die hij van God ontvangen heeft. Met zijn muziek wil hij juist de gelovigen stil laten staan

bij de gemeenschappelijke lofprijzing en ze bewust in gemeenschap met God brengen. Hij benut daarvoor gewoon moderne instrumenten. Verder benadrukt Michael steeds weer dat hij de roem en het applaus helemaal niet wil. Gewoonlijk geeft hij geen toegiften en neemt afscheid van het toneel met 'praise the Lord!'

Op de originele Duitse versie van het artikel is wel eens een dergelijke reactie gekomen. Het antwoord van de auteur helpt ons om er verder over na te denken.

Antwoord:

Beste E.,

Hartelijk dank voor je reactie op het artikel over muziek. Ik ben mij ervan bewust dat Michael W. Smith bij veel jonge Christenen hoog scoort. Het was mij er vooral om te doen om jongeren voor alle muziek te waarschuwen die 'Christelijk' wordt genoemd, om die zomaar, zonder voorbehoud, te consumeren. Er bestaat nu eenmaal het gevaar dat we ons laten beïnvloeden door muziek en door rolmodellen die geen duidelijke scheiding met de wereld aanbrenge(n). Dat brengt ons niet dichterbij de Heere Jezus. Het is mij niet gegeven de motieven van Michael W. Smith en andere Christelijke rockmuzikanten te beoordelen. Ik ga ervan uit dat ze echt tot nut van hun toehoorders willen zijn. Maar ik heb toch nog een paar vragen. Ook ik twijfel niet aan zijn talent. Net zomin als aan het feit dat hij het voor zichzelf als een taak van God ziet om zijn muzikale talent voor Hem in te zetten. Alleen heiligt het doel niet de middelen. Misschien helpen de volgende vragen om mijn beoordeling van Michael W. Smith wat beter te begrijpen:

- Wie wordt er geëerd door de en-

thousiaste concertgangers? God? of Smith?? Ook al zou Smith het niet willen, toch wordt hij door de menigte verheerlijkt ... Ware lof van God verheerlijkt alleen God ('Wie dank offert, zal Mij eren', Ps. 50:23).

- Als Smith echt geen roem voor zichzelf nastreeft, waarom organiseert hij dan wel bijeenkomsten in Christelijke boekhandels waarbij hij handtekeningen uitdeelt? (Ter vergelijking: de Heere Jezus liet Zich niet door de mensen verhogen. Toen ze Hem tot koning wilden maken, ging Hij weg).

- Samenwerken met een producent die ook voor Madonna produceert, verhoogt het vertrouwen in zo'n musicus en zijn muziek niet bepaald (vgl. daarvoor ook de Bijbelse verwijzing: 'Vorm geen ongelijk span met ongeloventen', 2 Kor. 6:14).
- Waarom tref je op de officiële homepage (www.michaelwsmith.com) wel uitvoerige berichten aan over zijn successen en de prijzen die

hij of zijn gesponsorde jonge musici veroverd hebben, maar zoek je tevergeefs naar een heldere belijdenis van Jezus Christus of naar een verwijzing naar de boodschap van het kruis?

- Hoe duidelijk is de evangelische boodschap van zijn teksten (vooral zijn concerten, die nog altijd door de organisatoren als evangelisatie worden gezien)?
- Bevordert Michael W. Smith over het algemeen echt een Bijbelse en op Christus georiënteerde houding, die ja zegt tegen wat goed is en nee zegt tegen wat kwaad is?

Neem alstublieft van mij aan dat het mij er niet om te doen is om denigrerend over een individuele musicus als persoon te spreken. Ik heb slechts bewust voor Smith gekozen, omdat ik weet dat er ook in Duitsland¹ veel jonge Christenen zijn die zich tot zijn fans rekenen, en omdat ik persoonlijk een groot vraagteken achter zijn werk moet zetten. Een duidelijke scheiding van deze wereld als een systeem dat Christus afwijst, kan ik helaas bij Smith niet vaststellen, evenmin als bij veel andere Christelijke rockmuzikanten.

In de hoop dat mijn opmerkingen helder waren en nuttig kunnen zijn,

met vriendelijke groeten, M. Lessmann

¹ In Nederland is dit niet anders.

‘Loof de HEERE, want de HEERE is goed; zing psalmen voor Zijn Naam, want die is lieflijk’

(Ps. 135:3).

WORSHIP

Aanbidding

De vorige keer hebben we na mogen denken over aanbidding in de tijd van het Oude Testament. In dit artikel zullen vooral de verschillen bekeken worden met de Christelijke aanbidding. Ook zullen we een begin maken met het overdenken wat Christelijke aanbidding nu eigenlijk is.

Verschillen met de Christelijke aanbidding

12) In welke opzichten verschilt de Joodse aanbidding van de Christelijke aanbidding?

Eerzijds bevat de Joodse aanbidding, die in het Oude Testament beschreven wordt, veel beelden die we geestelijk kunnen toepassen op de Christelijke aanbidding (zie de vragen 7 tot en met 11 in het vorige nummer). Aan de andere kant zijn er fundamentele verschillen met de Christelijke aanbidding:

- De Joodse aanbidding was gebaseerd op ceremonies. Alles was gericht op het materiële. Zo was er de prachtige tent in de woestijn of de heerlijke tempel in het land. De Joodse aanbidding werd gekenmerkt door altaren, dierenoffers, reukwerk en speciale kleren. De Christelijke aanbidding is daarentegen geestelijk (Joh. 4:23).

- De Joodse aanbidding bestond uit ceremonies die in feite alleen maar schaduwen waren. Het Christendom kent de realiteit of het lichaam, waar destijds naar vooruit werd gewezen. Zo hebben wij nu 'het evenbeeld van de dingen' (Hebr. 10:1; zie ook Kol. 2:17).
- De Joodse aanbidding keek uit naar wat God al van tevoren wist en wat uiteindelijk aan het kruis zou gebeuren. Daarentegen is de Christelijke aanbidding gebaseerd op het volbrachte werk van de Heere Jezus (Hebr. 9:12,14). Sinds Christus gekomen en aan het kruis gestorven is, wil God niet langer dierenoffers aannemen (Hebr. 10:5-6).
- De Joodse aanbidding werd gekenmerkt door het vergieten van bloed (Hebr. 10:1), dat telkens herhaald moest worden. De Christelijke aanbidding is daarentegen gebaseerd op het feit dat het werk van de ver-

lossing volbracht is. Het bloed van de Heere Jezus werd 'voor eens en altijd' vergoten (Hebr. 9:12,26; 10:12).

- De Joodse aanbidding werd gekenmerkt door verschillende klassen binnen het volk: de hogepriester, de priesters, de Levieten en het gewone volk. In het Christendom is de Heere Jezus de 'grote Hogepriester'. Er is geen andere middelaar, noch 'heilige', noch Maria, noch een speciale klasse van 'priesters' (1 Tim. 2:5). Alle gelovigen zijn priesters (1 Petr. 2:5; Openb. 1:6) en hebben directe toegang tot God (Ef. 2:18; Hebr. 10:19-22).
- De Joodse eredienst heeft niets wat volkomen is (Hebr. 7:19; 9:8; 10:4). Christelijke aanbidders daarentegen zijn volkomen gemaakt (Hebr. 10:14). Dat betreft hun positie tegenover God. De dagelijkse praktijk van hun leven is een ander ding. Zolang we nog steeds op aarde zijn, hebben we het vlees in ons. Hoewel we niet moeten zondigen, komt het helaas voor dat wij vallen. Desondanks weten we: Christus heeft eens en voor altijd geleden. God ziet ons in Hem en verwijt ons niets. Daarom hebben wij een gereinigd geweten en de vrijmoedigheid om in aanbidding 'toe te treden' (Hebr. 10:19,22). Dat konden de aanbidders uit Israël niet.
- De Joodse aanbidding was gericht op de HEERE (Gen. 13:18; Deut. 26:4). Christenen kennen God als hun Vader. Daarom aanbidden ze de Vader (Joh. 4:23) en zijn Zoon Jezus Christus.

Wij willen deze verschillen met een voorbeeld verduidelijken. Als Christenen nu echt wierook verbranden, dan handelen zij enerzijds in tegenstelling met het geestelijke karakter van de Christelijke aanbidding. Anderzijds gedragen ze zich daarbij alsof ze niet weten dat de voorafschaduwingen van het Oude Testament door Jezus Christus en Zijn Verlossingswerk realiteit zijn geworden.

Uit deze verschillen kunnen wij een belangrijke slotconclusie trekken: als we nu, in het Christelijke tijdperk, speciale kledij, altaren, reukwerk gebruiken of een speciale klasse van priesters hebben, dan keren we terug naar het Jodendom. Maar precies hiervoor waarschuwt de brief aan de Hebreeëen ons op onmiskenbare wijze.

De Christelijke aanbidding

13) Wat kunnen wij God tijdens de Christelijke aanbidding brengen?

Aanbidden betekent dat wij God eerbiedig zeggen wie Hij is. Maar hoe kunnen wij God aanbidden, Die wij nooit gezien hebben? Hij heeft zich in Zijn Zoon geopenbaard. De Heere Jezus heeft in Zijn leven op aarde en met name in Zijn sterven aan het kruis laten zien wie God echt is. Daarom brengen wij in onze aanbidding tot uitdrukking wie Christus is en wat Hij aan het kruis gedaan heeft. Daardoor aanbidden wij God en brengen Hem als een heilige priesterschap geestelijke offers (1 Petr. 2:5). De persoon en het werk van de Heere Jezus – dat is nu en in eeuwigheid het voorwerp van onze aanbidding.

Als Christenen brengen wij dus (behalve de collecte (1 Kor. 16:1-2) geen materiële offers, zoals de Israëlieten deden, maar geestelijke. De Heere Jezus zelf kondigde deze nieuwe, geestelijke vorm van aanbidding aan (Joh. 4:21,23; zie vraag 15). De Hebreeënbrief laat tot in detail de voortreffelijkheid van de Christelijke aanbidding zien.

Aanbidding is niet iets sentimenteels of emotioneels – hoewel onze harten tijdens de aanbidding geraakt worden en er deel aan nemen. De waarde van wat wij brengen, zit hem in de kwaliteiten van God en in de deugden van Zijn Zoon Jezus Christus, waar wij Hem om loven, en niet in onze emoties.

Nog een korte opmerking over Romeinen 12:1, waar wij opgeroepen worden onze lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk. Deze Bijbeltekst spreekt niet van aanbidding, maar van een leven dat wij uit dankbaarheid voor onze redding beschikbaar stellen voor God. In dezelfde zin worden in Romeinen 15:16 de resultaten van het dienen (hier van Paulus) beschouwd als offers voor de Heere. Ook hier gaat het niet om aanbidding.

14) Hoe weten wij dat God onze aanbidding aanneemt?

Volgens 1 Petrus 2:5 zijn de geestelijke offers 'God welgevallig door Jezus Christus'. God neemt wat wij Hem in aanbidding brengen niet aan op grond van wat wij van nature of in de praktijk van ons leven zijn. Het hangt ook niet

af van onze welsprekendheid of van de grootsheid van het gebouw dat we gebruiken. Nee, het is de Heere Jezus, die onze aanbidding voor God aanvaardt. Onze woorden kunnen eenvoudig zijn, maar als ze echt zijn en spreken over Christus en Zijn werk, zal God zich erover verheugen.

God wil dat zowel onze aanbidding als ons dagelijks leven in overeenstemming zijn met Zijn Woord. Anders kan Hij niet accepteren wat we Hem brengen. Hierbij twee voorbeelden uit de Bijbel:

- Toen Kaïn zijn vruchten van het veld bracht, keek God niet naar zijn offergave (Gen. 4:5). Waarom? Omdat die berustte op het principe van de 'gerechtigheid uit werken'. Kaïn bracht zijn offer zonder geloof en veronachtzaamde dat eerst de dood nodig was om tot God te kunnen naderen.
- De profeet Amos moest tegen het volk Israël zeggen dat God hun offers vanwege hun slechte gedrag niet zou aannemen (Am. 5:21-26). Zo geldt ook voor ons: als we de Heere door zonden niet geëerd hebben, moeten we de zaak door zelfonderzoek in orde brengen (1 Kor. 11:27-31). Daarna kunnen we weer in aanbidding voor God verschijnen.

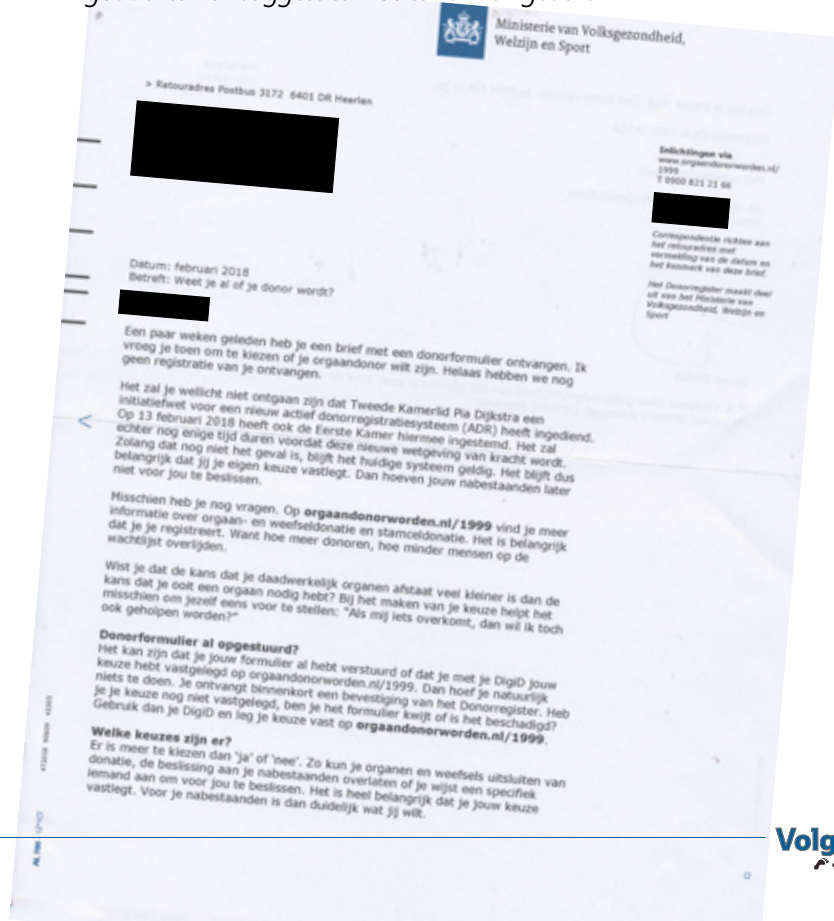
Wordt vervolgd

Michael Hardt

Orgaandonatie

Suggesties voor oprechte christenen

Het onderwerp 'orgaandonatie' houdt veel christenen bezig. Is het ethisch verantwoord om je eigen lichaam, dat God ons heeft gegeven, na de dood te laten 'leeg te halen'? Is het onze christenplicht om op deze manier eventueel het leven van anderen te redden? Of doen wij dan alsof wij heer over leven en dood zijn? De redactie van 'Volg Mij' is dankbaar, jullie door middel van dit artikel een aantal gedachten en suggesties mee te kunnen geven.

Nieuw donorregistratiesysteem

In Nederland bestaat er momenteel een registratiesysteem voor orgaandonatie. Het huidige registratiesysteem voor orgaandonatie heeft weinig verplichtingen. Iemand die zich nu niet registreert, krijgt niets te horen. In de tweede kamer is een initiatiefwet voor een actief donorregistratiesysteem (ADR) ingediend. In februari 2018 heeft de Eerste Kamer hiermee ingestemd. Naar verwachting zal deze nieuwe wetgeving in de zomer van 2020 van kracht worden. Iedere Nederlandse ingezetene boven de 18 jaar die nog niet staat ingeschreven in het Donorregister, krijgt dan een brief met het verzoek een keuze over orgaandonatie te maken en vast te leggen in het Donorregister. Als je niet reageert, word je in het Donorregister geregistreerd als 'geen bezwaar' tegen orgaandonatie. Je krijgt hiervan een bericht. Je kunt je registratie altijd wijzigen. In de nieuwe wet wordt vastgelegd dat als iemand zich niet uitgesproken heeft ('geen bezwaar') artsen in gesprek gaan met nabestaanden over de vraag wat de overledene gedaan zou hebben als hij zich wel had uitgesproken. Op die manier wil men meer orgaandonoren krijgen en het aantal mensen op de wachtlijsten verminderen.

Zo worden wij als gelovigen – via brieven van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport – met de vraag geconfronteerd hoe wij tegenover orgaandonatie staan. Dit artikel is een poging om hulp te bieden bij dit

vraagstuk, of om meer duidelijkheid te geven over een dergelijke beslissing. Ik ben me ervan bewust, dat het om een zeer gevoelig onderwerp gaat; daarom benaderen we deze vraag heel behoedzaam.

Allereerst denk ik, dat wij niet alleen maar moeten bezien of er iets op tegen is, dat wij als gelovigen een beslissing voor **het afstaan** van organen kunnen of moeten nemen. Net zo goed moeten we ons de vraag stellen of we organen van andere mensen kunnen **aannemen**. De kwestie is geen eenrichtingsverkeer.

Dat de mens ziekten mag behandelen, laat ons de Bijbel zowel in het Oude Testament (bijvoorbeeld Ex. 15:26; Num. 12:13) alsook in het Nieuwe Testament zien. De Heere Jezus Zelf heeft als mens op aarde vele zieken genezen (Matth. 14:14; Lk. 6:9-10 o.a.). Hij heeft ook Zijn discipelen deze bekwaamheid gegeven (Matth. 10: 8; Lk. 9:2), en in de begintijd van de gemeente waren er zelfs uitdrukkelijke genadegaven van genezing (1 Kor. 12:30).

Ook een 'normale' behandeling van de ziekten zoals bij Timotheüs (1 Tim. 5:23) hoorde tot het dagelijks leven van de vroege christenen. Een christen mag dus beslist ingrijpen in het verloop van een ziekteproces. Wij moeten echter nooit vergeten, dat elke verlichting of zelfs genezing in de eerste plaats niet gebaseerd is op de kunst van artsen, maar dat uiteindelijk God als Schepper bepaalt of er een verbetering of verslechtering in een ziekteproces optreedt.

Verschillende gezichtspunten

Wat nu het onderwerp orgaandonatie betreft, moeten we, voor een weloverwogen oordeel, minstens drie aspecten belichten:

Aspecten

- **juridische** aspecten:
- **medische** aspecten:
- **Bijbelse** aspecten:

Thema

- Transplantatiewetgeving
- De vraag naar donororganen
- Wanneer is iemand dood?
- Hersendood – klinische dood - coma
- Het belangrijkste aspect! Wat voor hulp geeft ons de Bijbel?
- De mens: een eenheid van geest, ziel en lichaam
- God alleen geeft leven, en God beslist ook over het tijdstip van de dood
- Organen doneren – gedoneerde organen ontvangen

Bij de orgaandonatie onderscheidt men tussen **post mortale** orgaan- of weefseldonatie (het doneren van organen of weefsel na de dood) en het **levend** doneren (het overdragen van een orgaan of gedeelte van een orgaan van een levend iemand op een ontvanger). Het levend doneren vindt (tot nu toe) alleen bij nieren en gedeelten van de lever plaats.

Organen mogen alleen in daarvoor toegestane transplantatiecentra worden getransplanteerd. Tot de taken van deze centra behoren bijvoorbeeld het bijhouden van de wachtlijsten, de orgaandonaties, de patiënten-nazorg evenals de psychische ondersteuning voor patiënten.

De beslissing om een patiënt op de wachtlijst te zetten neemt een orgaan-specifiek transplantatieteam van het

transplantatiecentrum. De transplantatiecentra geven de vereiste patiëntendata door aan Eurotransplant (ET) in Leiden. Daar worden voor elk orgaan wachtlijsten bijgehouden van de acht landen die lid zijn. Dat zijn: Nederland, België, Luxemburg, Oostenrijk, Slovenië, Kroatië, Hongarije en Duitsland.

Begin 2018 stonden er ongeveer 1100 patiënten uit Nederland op de wachtlijst voor een orgaan. Verreweg het grootste deel van hen – 650 patiënten – wacht op de overdracht van een nier. De nier is een van de belangrijkste organen voor de ontgifting van ons lichaam. Als de nier het opgeeft, kunnen bepaalde afbraakproducten en mineralen niet meer of niet voldoende uitgescheiden worden. Dit zou levensbedreigend zijn, als er niet de mogelijkheid van dialyse of transplantatie zou zijn.

In Nederland zijn ongeveer 6500 mensen aangewezen op nierdialyse, omdat hun nieren niet meer functioneren en

er geen geschikt donororgaan voor hen is waardoor zij niet voor een donatie in aanmerking komen.

In Nederland zijn er tien transplantatiecentra. De organen die getransplanteerd worden zijn meestal: nier, hart, lever, long, alveesklier en dunne darm. Maar ook beenmerg of huid evenals het hoornvlies van het oog worden getransplanteerd.

Financiële aspecten

Bij een orgaantransplantatie is veel medisch personeel van diverse disciplines betrokken, en een transplantatie kent een langdurig voor- en na-traject. Een niertransplantatie kost daarom veel geld. Er zijn kosten voor de eenmalige transplantatie in het eerste jaar en ook de jaarlijkse kosten van de levenslange nefrologische (= speciaal op de nieren gerichte) medische zorg en medicij-

nen. De precieze vergoedingen voor orgaantransplantaties worden jaarlijks vastgesteld door de Nederlandse Zorgautoriteit en de zorgverzekeraars. De kosten van een orgaantransplantatie worden in Nederland volledig vergoed door de zorgverzekeraar van de getransplanteerde. Daarnaast is er ook sprake van veel bijkomende kosten, zoals het missen van inkomsten. Regelingen voor dergelijke vergoedingen zijn complex.

Organen zoals hart, long of lever worden alleen getransplanteerd als er sprake is van een levensbedreigende ziekte die met geen ander middel meer te genezen is en binnen afzienbare tijd tot de dood leidt.

Om het nieuwe orgaan niet te laten afstoten door het immuunsysteem (=afweersysteem) van het eigen lichaam, is na de transplantatie in de regel levenslange medicatie nodig om deze immunreactie te onderdrukken. Deze zogenaamde 'immuunsuppressie' is op zijn beurt de oorzaak van een aantal ziekterisico's en bijwerkingen, maar geeft tegelijk degene, die een transplantatie ondergaan heeft, in meer of mindere mate de mogelijkheid om aan het dagelijks leven deel te nemen.¹ Artsen kunnen organen echter alleen dan met succes transplanteren, als het hart van de donor nog klopt en de bloedsomloop intact is. En daarmee komen we op een zeer gevoelig terrein van dit onderwerp, namelijk tot de vraag, wanneer een mens echt dood is.

Uitstapje: geest - ziel - lichaam

Vooraf willen we er nog op wijzen, dat ieder natuurlijk mens een eenheid van geest, ziel en lichaam is (1 Thess. 5:23). Ons lichaam is het vat waarvan de geest en de ziel gebruik maken. De geest is het hoogste deel van de mens, daarvoor kan de mens in contact komen met God. De geest zou het 'denkende

¹ Om een voorbeeld van de medische kosten te laten zien, geven we hier een paar gegevens van iemand, die een long- en harttransplantatie achter de rug heeft: driemaandelijke controle in het transplantatiecentrum (afhankelijk van de situatie, natuurlijk vaker) bronchoscopie, biopsie (= weefselbeoordeling), om de twee weken bloedafname om de nodige medicatie te bepalen en eventueel aan te passen. Dagelijkse controle van de longfunctie door middel van een zogenaamde astmamonitor, het regelmatig innemen van de medicijnen (20-30 per dag in qua tijd precieze afstanden van elkaar, om de spiegel zo constant mogelijk te houden), dagelijkse longoefeningen en ademhalingsoefeningen. En niet te vergeten, de bijwerkingen van geneesmiddelen.

bewustzijn' genoemd kunnen worden; vgl. Job 32:8.

Door zijn geest verschilt de mens van het dier, want dieren hebben weliswaar een ziel (Gen. 1:30, zie hiervoor de Statenvertaling), maar niet in de zin van een persoonlijkheid, en ze hebben geen geest. De ziel is de zetel van de persoonlijkheid, waar ook de gevoelens en ervaringen huizen. Ziel en geest vormen een eenheid in leven en in sterven; alleen het Woord van God kan tussen geest en ziel onderscheiden (Hebr. 4:12); voor ons mensen is deze verwevenheid nauwelijks af te bakenen.

Trouwens: ook de Heere Jezus was volkomen Mens naar geest, ziel en lichaam (Lk. 23:46; Joh. 11:33; Mk. 14:34; Joh. 12:27; Hebr. 10: 5); maar nadat Hij vrijwillig Zijn leven afgelegd had (Joh. 10:17 en 18), zag Zijn lichaam de ontbinding niet (Hand. 2:31; 13:37).

De volgende keer zullen we verder gaan met de vraag 'wanneer is de mens dood?'

Achim Zöfelt

De gewichtheffer

Geloof in de Heere Jezus.

Handelingen 16:31

Hij was een succesvol gewichtheffer en enkele jaren actief in de topsport. Maar toen werd hij stil gezet door ziektes en blessures, zodat hij de sport opgaf en in een mijn begon te werken. Daar werkte ook een Christen, die echter de weg van het geloof kwijt geraakt was.

Op een dag zei deze tegen de gewichtheffer: 'Jij bent weliswaar katholiek, maar de Bijbel ken je niet echt! Zullen we wedden?' Deze woorden troffen de voormalige sporter in het hart. Toen hij na het werk naar huis reed, voelde hij de drang om de Bijbel tevoorschijn te halen die op de plank stof stond te vangen. Binnen een week had hij die helemaal doorgelezen.

Eens had hij bijna de hele nacht met de Bijbel doorgebracht. 's Morgens ging hij veel te laat van huis weg om de bus nog te kunnen halen, waarmee hij normaal gesproken naar het werk ging. Toen kwam er onverwachts in zijn gedachten: ga toch maar; je zult op tijd komen.

In deze situatie bad hij tot God: 'Als U er werkelijk bent, laat mij dat dan vandaag zien!' Opeens kwam er een lege bus voorbij, die onverwachts stopte, de deur voor de sporter opende en hem, zonder dat hij iets hoefde te zeggen, tot aan de ingang van de mijn bracht.

God had Zich aan hem getoond! Het duurde toen niet lang meer of ook de boodschap van het kruis overweldigde deze man. Hij erkende dat hij een zondaar was, en nam Jezus Christus en Zijn verlossingswerk in geloof aan. Door die ene zin van de Christen kwam het in deze mijn tot een regelrechte opwekking. Ook de lauw geworden Christen werd er zelf door geraakt en teruggebracht op de weg van geloof.